

Kız ve Minicik Tek Boynuzlu At

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Minicik Tek Boynuzlu At

Ebru Mina TOMURCUK

Lily, Meşe Dede'nin bahçesine giden patıkada seke seke yürüyordu, sarı yağmur çizmeleri taşlara tık tık vuruyordu. Kırmızı-beyaz çizgili gömleğinin üzerine mavi tulum elbisesini giymiş, küçük bez çantasını taşıyordu. Kestane rengi saçları zıplıyor, küçük yeşil yaprak tokası saçlarını çilli yüzünden geri tutuyordu. Bu bahçeyi dünyadaki her yerden daha çok seviyordu.

Meşe Dede sebze tarhından el salladı. Bej gömleğinin üzerine yeşil bahçıvan önlüğünü giymiş, geniş hasır şapkasını takmıştı. Gülerken gri sakalı sallanıyordu. 'Bugün çiçekler fazladan parlak, Lily,' dedi. 'Belki havada büyüğü bir şeyler vardır.' Lily sırtıttı, aralıklı dişleriyle kocaman gülümsedi ve çiçek tarhlarına doğru koştu.

Eski taş duvarın yanında Lily hafif bir çingirak sesi duydu. Bir çalılığın arkasından baktı ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. Orada, bir çay fincanından büyük olmayan bir tek boynuzlu at duruyordu! Krem beyazı tüyleri, pastel gökkuşağı renklerinde kısa ve pofuduk bir yelesi, kocaman menekşe rengi gözleri vardı. Alnında kısa, altın rengi bir boynuz parlıyor, boynunda küçük gümüş bir çingiraklı, yonca örgülü bir tasma asılıydı.

'Merhaba,' diye fısıldadı Lily dizlerinin üzerine çökerek. Minicik tek boynuzlu at toynağını yere vurdu ve gökkuşağı yelesini salladı. 'Ben Pip,' dedi çingirak gibi tınlayan bir sesle. 'Bu bahçede yaşıyorum. Ama bir sorun var—çiçekler soluyor!' Lily etrafına baktı ve bazı çiçeklerin rengini kaybedip hüznle eğildiğini gördü.

Pip solmuş bir gül fidanına seğırtti. 'Bahçenin büyüğü tükeniyor,' dedi. 'Kalp Çiçeğı'ni bulup onu yeniden canlandırmalıyız. Bahçenin derinliklerinde saklı.' Lily'nin ela gözleri kocaman açıldı. 'Öyleyse acele etmeliyiz!' dedi. 'Sana yardım edeceğim, Pip.'

Pip önden gitti, minicik toynakları toprak patıkada tıtır tıtır ses çıkarıyordu. Lily onu izledi, çantası yanında zıplıyordu. Meşe Dede'den uzun ayçiçeklerinin ve bal gibi kokan güllerin yanından geçtiler. Ama giderek daha çok çiçek eğiliyordu. 'Hızlı olmalıyız,' dedi Pip, menekşe rengi gözleri ciddiye. 'Bahçe bize güveniyor.'

Kısa süre sonra atlayamayacakları kadar geniş bir dereye ulaştılar. Lily dudağını ısırды. 'Nasıl geçeceğiz?' Pip tereddüt etmedi. 'Bir yol bulacağım!' Kıyı boyunca koştu ve devrilmiş bir dal buldu. 'İtmeme yardım et!' diye seslendi Pip. Lily dalı derenin karşısına itti ve bir köprü oluştu. 'Çok cesursun, Pip!' dedi. Pip mutlulukla çingırağını salladı.

Karşı tarafta huysuz yaşlı bir kaplumbağayla karşılaştılar. 'Kimse geçemez,' dedi. 'Hareket edemeyecek kadar yorgunum.' Pip öne çıktı. 'Lütfen, efendim,' dedi kibarca. 'Bahçeyi kurtarmaya çalışıyoruz. Size yardım edebilir miyiz?' Kaplumbağanın gözleri yumuşadı. 'Şey, kayıp gözlüğümü bulabilirseniz...' Pip ve Lily aradılar ve gözlüğü bir eğrelti otunun altında buldular. Kaplumbağa gülümsedi ve geçmelerine izin verdi.

Yürürlerken Lily, Pip'in hiç korkmuyor gibi görüldüğünü fark etti. 'Korkmuyor musun?' diye sordu. Pip kocaman menekşe rengi gözleriyle yukarı baktı. 'Bazen,' diye itiraf etti. 'Ama küçük olmak, dar yerlere sıkışabilmem demek. Cesaret boyutla ilgili değil—doğru olanı yapmakla ilgili.' Lily başını salladı, kendini daha cesur hissetti.

Karanlık, dikenli bir alıa ulařtılar. Ötesinde hafif bir parıltı görünüyordu. 'Kalp Çieđi orada olmalı!' dedi Pip. Ama alılık sıktı ve Lily iinden geemedi. 'Ben gidebilirim,' dedi Pip. 'Yeterince küüğüm.' Lily endişelendi. 'Tehlikeli olabilir!' Pip minicik toynađıyla eline dokundu. 'Dikkatli olacağım. Burada bekle.'

Pip dikenlerin arasından sıyrıldı ve gözden kayboldu. Lily bekledi, kalbi küt küt atıyordu. Sonra hafif bir çingirak sesi ve mutlu bir kişneme duydu. Pip geri geldi, boynuzu parlıyordu. 'Buldum! Kalp Çiçeği hemen ötede. Ama soluyor—dereden su getirmeliyiz.' Lily çantasını yakındaki bir su birikintisinden suyla doldurdu ve çiçeğe doğru aceleyle döndüler.

Birlikte suyu Kalp Çiçeği'nin köklerine döktüler. Önce hiçbir şey olmadı. Sonra yavaşça çiçek başını kaldırdı ve sıcak pembe bir ışıqla parladı. Işık dalgalar gibi yayıldı, eğilen her çiçeğe dokundu. Renkler geri döndü ve bahçe yeniden hayatla uğuldamaya başladı. 'Başardık!' diye sevindi Lily. Pip çingırağını salladı ve çizmelerinin etrafında dans etti.

Meşe Dede onları derenin yanında buldu, yuvarlak gözlükleri parlıyordu. 'İkinizin başaracağını biliyordum,' dedi, sıcak koyu gözleri ışıldıyordu. 'Bahçe kurtuldu.' Lily Pip'i kucığına aldı ve sımsıkı sarıldı. 'Cesur olan Pip'ti,' dedi. 'Yolu o açtı.' Pip yanağını ona sürttü. 'Birlikte cesurduk,' dedi.

O günden sonra Lily her öğleden sonra bahçeyi ziyaret etti. O ve Pip çiçeklerin arasında saklambaç oynarlardı ve Pip Lily'nin omzuna biner, minicik toynakları kulağını gıdıklardı. Bahçe parlak ve neşeli kaldı ve iki arkadaş ayrılmaz oldular.

Güneşli bir gün Meşe Dede, 'Biliyor musun Lily, cesaret her boyutta olur. Pip buradaki en küçük canlı, ama en büyük kalbe sahip,' dedi. Lily başını salladı, aralıklı dişleriyle gülümsemesi parlıyordu. 'Ben de öğrendim ki arkadaşlar küçük ama güçlü olabilir,' dedi. Pip onaylayarak çingırağını salladı ve hep birlikte güldüler.

Ve böylece, kız ve minicik tek boynuzlu at en iyi arkadaş olarak kaldılar; ne kadar küçük olursan ol, cesaret ve iyiliğin günü kurtarabileceğini kanıtladılar. Büyülü bahçe serpildi ve eğer dikkatle dinlerseniz, gümüş bir çingırağın hafif sesini ve bir kızla minicik tek boynuzlu atının mutlu kahkahalarını duyabilirsiniz.